

ВЪДАТАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИ ТИ ИНТЕРЕСИ.

Годишната цена предплащане: у Цариградъ 150 гр. кайма, а вънъ отъ Цариграда 180 гр. кайма. Месечната заплата предплащане: у Цариградъ 15 гр. кайма, а вънъ отъ Цариграда 20 гр. кайма.
Единъ годишен листъ 4 гр. а единъ мѣсяцъ 2 гр.

УПРАВИТЕЛЪ И ИЗДАТЕЛЪ ДРАГАНЪ ЦАНКОВЪ.

Писма, които се отнасятъ до Редакцията, та се надписуватъ до Драгана Цанкова.
Листа у които ставатъ подписката, отпечатаватъ се заплата на Вѣстникъ.
Нико не се плаща за каквото се издава въ България.

У Котелъ
» Баврия
» Абулал
» Самоковъ
» Дупница
» София
» Видинъ
» Хасковъ
» Ловечъ
» Враца
» Костендъвъ
» Велесъ
» Софийскъ
» Свиштовъ
» Бургасъ
» Сливница
» Русе
» Гургуленцъ
» Ибрава
» Габрово
» Варна
» Букурещъ
» Тулча
» Искрава.

БРОЙ 26.

ЦАРИГРАДЪ 1859 Септември 19

ГОДИНА 1

Ошение подадено на Н. С. Зей-паша, Ниш-Валеси, отъ пана на жителитъ на Самоковската Епархія.

Дубница 6 Септ. 1859.

Н. 3-й Августъ, Н. Свѣтлость Зейпаша Ниш-Валеси посѣти и дубницъ градъ. Неговото въ града ни пошление быде за насъ единъ новъ пепелъ въ тоя кругъ. — Всички граждани излѣзли въ срѣща на тоя благородный управитель, дѣцата школки, които на срѣдъ пята снзговориха итви за благоденствието на Н. Им. Августѣйшаго нашего царя и государя и неговый высокій Мезлишъ за тоя избраніе Негова Свѣтлость на Алетъ, което и Н. С. съ веселый погледъ неможе укрѣе благодарение-тоя общае въ себеси, като главне даже и най малкитѣ дѣцата съ вѣст да го посрѣщатъ, който неможе стрѣля да не пошита училището какви учители ся издрѣжва отъ цы или отъ Българе? като му кажа-зашо, ние сме по роду Българе и нишето ни ся издрѣжва отъ Българъ учитель и нашъ съотечественникъ въспитанъ, а не странный. — То-а Н. Свѣтлость смѣло изрече: Познати ся прѣпята между грѣцѣтъ и Българѣ; Нѣ моете Бога за здравіе-на царѣтъ, та всякій своето ще си е право. — Слѣдъ два дена, ето и велика на Самоковскій Владыка дохож-въ града ни (грѣкофанариотинъ) да ни да събира вонѣята и ембатика отъ поповѣтъ Владыковъ (а) който нише толкова етегилъ поповѣтъ за ембатика, што не имъ даваше да си изхвѣятъ ха случай! ха късметъ!! Об-матъ, като гадане това безчеловѣче у тогова Антихриста, даде жалба на Свѣтлость който абие го повикна и у показа дължноститѣ които имать Вла-дѣтъ къмъ вѣрнопоподаниитѣ царски-дѣстани, когото и въспрѣ отъ да соб-лѣти народа, (споредъ общата жалба, ни-понеже сега ся стараѣтъ за правител-ственнитѣ даноцы, а владыковѣтъ да тоятъ по за послѣ) и Н. Св. заповѣда великому Адриону да не излази по-вънъ (по селата) до кѣтъ му непозволи-и. С. понеже нѣтитъ жалба, ще испра-на В. Портъ, та оттамъ какъвъ от-говоръ на Н. Св. ще дойде така и Ве-лики Матеевъ ще прави

Адрионикъ въ тоя случай бѣше на-брѣлъ време да въсползова своѣтъ джебъ-тъ нѣколко минцове: нѣ за негова зла

и владыката липсова въ Серресъ.

честь..... Като си поиска Г-нъ Младоло ханджиятъ 1,300 гр. за масрафъ що бѣ зимѣсъ направилъ П. Н. Г-нъ Матей въ хана му, и бѣше ги оставилъ на Общи-натъ ни да ги плаща съ слово, че вся-ка община была дължна новъ Вла-дѣни да храни и Н. Пр. като ся заврѣна отъ заточението подновилъ, като изъ ку-юмджийска пота излѣанъ. — Нѣ общи-ната ни, като почна да си отваря очи-тъ да познава хитроститѣ и лукавщи-нитѣ фанариотски, противостоп на тѣя фанариотски привелиги и така веки-лина Мат: безъ да чека да дойде запѣ-тиѣ отъ Валийска страна да го выка за речениый масрафъ да плати изчезна (по-бѣгна въ Самоковъ) и оттамъ отписалъ на старца си зашто: «Българѣтъ ся от-рышнѣтъ отъ вѣждей сонъ» — Ето жал-бата що ся подаде отъ общинатъ ни на Н. Св. както слѣдува

Ваше Высочочитамое ны Прѣ-всходимо Высочество!!

Долоподписаннитѣ вѣрнопоподани-цы высочайшаго Прѣстола жители на Дубничка каза Българе, възносатъ прѣдъ Высочеството вы, Арзохалатъ си и изражаватъ жалбытъ си.

Всемиловитый Богъ да поживи Прѣмилостиваго и Правосуднаго ны Царя на Высочайшемъ Прѣстола въ славу и честь на великото и Престран-но царство Аминъ!!!

Прѣмилостивый царь и величай-шій Господаръ нашъ отъ възхожденіе-то на Прѣстола си ежедневно излива богатитѣ свои милости верху вѣрнопо-даниитѣ народи Христіански. — Сега же научивше ся чрезъ дневницѣтъ зашто, по царскъ заповѣдъ опредѣли-ло ся запзата на грѣцкій патрикъ и на грѣцкитѣ владыцы въ славнатъ му дрижавѣ и дало ся край на злоупотре-беніята владычки що правеха до сега по епархія-тъ, както и нашій владыка (Самоковскій) Г-нъ Матей, что пра-вене до сега въ епархіятъ си злоупо-требленія, които толжды ся чрезъ дневницѣтъ тѣ явихъ, който силомъ опрощаваше жены, отъ мѣжретѣ имъ безъ никакъвъ порокъ (кусуръ), както и сега прѣди 3 мѣсяцы що раздвои-дѣтъ жены отъ мѣжретѣ имъ (въ село Рыла).

Той злоправный Архіерей и зло-бителъ събира ембатика отъ поповѣ-тъ и вонѣята отъ селата на Мирійскій фидѣтъ парѣтъ, които пары, сиромаситѣ и поповѣтъ въ чаршіята зиматъ беш-

лька 7/1/2, а нему ги даваха отъ 5.

Нашій Грѣцкій Владыка Матей, по коя причинѣ отъ два месецы на самъ сѣди въ Серресъ незнаеме?

Оттамъ испратилъ писмо на ве-килина си въ Самоковъ, комуто запо-вѣда да излѣзе по епархіятъ да съ-бира (запапрѣдъ) ембатика отъ попо-ветѣ и вонѣята отъ селата, и парѣ-тъ на Мирійскій фидѣтъ да зима, и да прѣпродава селата ни ябанцы попове, който хадетъ до сега нее имало въ каазатъ ни (Ябанджія попъ), който е отъ тры дена на самъ въ града и съ прилѣжаніе събира ембатика отъ попо-ветѣ и парѣтъ отъ мирійскій фидѣтъ зима, които е вече прибралъ. — Ние Ваши рабы вѣрнопоподаницы царски, припадаме на Ваше высочество и по-корно молиме да ни удостои съ оте-ческото си наставленіе, що да прави-ме? И друго, тѣя пары що събира векилинѣтъ владыковъ (ембатика и во-тѣятъ) молиме да ся прихванатъ на го-дишната платъ на владыката (за иду-щатъ годинѣ) понеже, за прѣмина-латъ сме платили еще лани на това време. — Третьо, покорно мо-лиме Ваше Высочество да заповѣда да ся събиратъ владыкитѣ даноцы въ чар-шииски пары, а не мирійскій, зашто, отъ това владыково злоупотребеніе вѣр-нопоподаницы царски много губятъ; а найпаче молиме, ако бы му имало редѣтъ, да заповѣда Ваше Величество. владыкому векилину да остане малко по послѣ да събира владыковѣтъ дано-цы, зашто вѣрнопоподаниитѣ имать нуж-да за законнитѣ правительственны да-ноцы, и като ги по-отплататъ нека дойде редѣ-тъ и за владыковѣтъ даноцы. Тая е жалбата на царскитѣ вѣр-нопоподаницы, а Высочото псвѣтлѣне за-виси отъ Ваше Высочество, които и остануваме со страхопочитаніе и сме.

Вашего Высочества
смирени рабы
слѣдватъ подписитѣ «60».

Поведеніето което нашити Българи отъ Дубница имаха къмъ векилинѣтъ на Грѣцкіятъ Самоковскій владыка е за по-хваленіе въ сичкити точки, и явно е че Зейнелъ паша съ много благодарилъ отъ Българскій народъ та е подкрѣпилъ поведеніето на нашити съотечественници.

Обаче, нека нашити съотечествен-ници отъ Дубница ни позволятъ да имъ

кажимъ, тѣхното поведеніе не бѣ както е трѣвало да бѣде, съ други думи, тѣ не направиха сичко което трѣбаше да направятъ.

Какво трѣбаше да направятъ до се-га и какво трѣба тѣ да правятъ още? Тѣ трѣба да испѣдятъ срамно грѣцкіятъ владыка Матей и векилинѣтъ му.

Да, ние го повтаряме, тѣ трѣба да испѣдятъ срамно тоя епископъ. Защото тоя епископъ е прочутъ не само отъ безчестнити си дѣла въ Самоковската епархія, нѣ още въ сичка Турція и въ чуждити царства.

Прочее, най малкото наказаніе за което единъ такъвъ раскошникъ е дос-тоинъ е едно срамно истирваніе.

А пакъ зашто да не испѣдятъ тѣй срамно и векилинѣтъ на тоя безчестенъ владыка. Защото какъвъ може да бѣде ве-килинѣтъ на единъ подобенъ епископъ, кой може да вѣрва и кой ще ни накара да повѣрваме че ако векилинѣтъ не при-личаше на епископѣтъ Матей, тоя веки-линѣтъ ще зарѣжи твърдѣ скоро единъ че-ловѣкъ който обезчестява священничес-кіятъ характеръ, и който сега ся намира въ Серресъ за да ся цѣри отъ болестити които неговото безчестно поведеніе му причинило?

Опоза което ни оскорблява отъ стра-на на нашити Българи въ Дубница е че тѣ турятъ въпросѣтъ за среброто прѣдъ нравственнитѣ въпросѣ. Нѣколко хиляди гронове съ малко нѣщо, сравне-ни съ загубата на сѣкое нравственно и вѣрносповѣдно чувство.

Прочее ние ги питаеме какво може да бѣде слѣдствието на присѣтствието на единъ подобенъ епископъ по между тѣхъ относительно за нравственността и за вѣрносповѣданіето? Какъ можяха да ся убѣдятъ че сѣрдцата на женити имъ — нека ни просятъ израженіето — че сѣрдцата на дѣцата имъ, занимаи сѣко-га съ приказката на едно ново безчест-но дѣло, направено отъ Н. П. Матей ще стоятъ твърди и не ще ся развратѣтъ и тѣ.

Безъ съмненіе челоувѣческото сѣр-це може да ся разврати както на Дуб-ница, тѣй и на Самоковъ тѣй и на дру-гади; Както и на сѣкадѣ челоувѣческото сѣрдце клопи къмъ злото. Доказателство то че Самоковъ не прави изятіе на то-ва главно правило е че Н. П. има спо-мощници въ тоя градъ.

Да, ако Самоковъ, Дубница и н. имаха едно преимущество свягостъ кое-то другити епархїи нѣматъ, като стигна въ Самоковъ Н. П. Матей бы ся промѣ-нилъ на ангелъ и Самоковцити не бѣха имали пужда да го испѣдятъ срамно че-зыри пжти.

Какъ тай, като го четири пати сразно истирихъ, тѣ пакъ имать дерзостъ да го прибирать! Какъ тай, тѣ имать дерзостъ да даватъ пари, воитія... изъ единъ тактъвъ чловѣкъ!! И този чловѣкъ който е отишелъ въ Сересъ за да ся цѣри отъ една болестъ... безчестна трѣба! ама оцъ да го прибирать!!

И слѣдъ малко ще имаме негли
скърбта да известимъ на нашите Бъл-
гари, че Самоковци, Дубничани и други
сж отишли да посрѣщатъ тоя чловѣкъ!
че сж отишли да цѣлуватъ безчестната
ръка на тоя чловѣкъ!!

И Слѣдъ като прилепять устата си
връхъ тѣя безчестни рѣцѣ, нашии съ-
огочествениници въ Самковѣ, въ Дубни-
ца и другуди, ще идѣтъ да прилепять
тѣя истини уста връхъ иконити на Свя-
тиити !!!

Иека нашиги съотечественици земаѣ на добро опоза кое-то говоримъ тука. Защото като говоримъ съ тоя начинъ, ние не искаме нито да ги парявимъ нито да повредимъ честѣта имъ.

Да, ние знаем че Самоковъ е ако не последната, то поне една отъ последнитѣ епархїи които ся остави да ѝ наложатъ единъ гръцки владика, имашей съшестъ години, и ако въ Самоковъ имать дързостъ да истиргаатъ четири пѣти Матей, ние мислимъ че причината на това е, че Самоковцити упазиха по добръ отъ други епархїи въроисповѣдното и нравственното чувство, което е тожко добръ запечатано въ сърцето на нациятъ Български народъ.

Прочее това свидетелство, ние
 бихме желали да отдадемъ, наприимъ на
 нашии съотечественици въ Шуменъ.
 Нъ ние не можемъ ако и да го жела-
 ивъ. Защото ако и Шуменскіятъ вла-
 дыка да е только развратенъ колкото и
 Самоковскіятъ, Шуменци до сега не сж
 имали дъзостъ срамно да испядятъ, изно-
 во това чудовище, плано съ мръсотіи.

Въ Поліана, и тамъ пише едно друго чудовище пълно съ мрсовотѣ, единъ истиненъ Венежанинъ. Прочее нашии Българи въ Поліана какво направиха? Тѣ ся отнесоха простичко, безъ мятжежъ до Папата. Защо нашии съотественници Шумници, Смоковци и други да не слѣдватъ тѣхния примѣръ? Нека ни покажатъ едно по добро средство за да упазимъ нашии обычаи, прѣдѣли, нашии училища нашиягъ языкъ и нѣй повече да ся упазимъ добрии християни и добри Българи и тогавъ ние ще покажимъ гово средство на другити.

ОТГОВОРЪ ДО Г. ЕКЗАРХОСА.

Ные си обыхахме да говоримъ на
 дълго връхъ членѣтъ когото Ц. вѣст-
 никъ бѣ обнародвалъ противъ нашити
 Харреть Хисарски Българи, които ся
 обявиха католици. Прочее днееъ ные ще
 изпълнимъ обыханіето си. Нъ нашити
 читатели за да иматъ предъ очити цѣль
 нашѣтъ отговоръ, ные ще повторимъ въ
 вѣколко думи първиятъ отговоръ когото
 направихме на Ц. вѣстникъ, (Прит. 14
 сеп.)

Нашиятъ събрать каза че « такава поступка отъ страна на Авреть Хисарски Българе не може да ся одобри отъ царското правителство. » ные отговорихме че постъпката на нашии съотечественици ся не само одобрява отъ Императорското правителство нъ е още и съобразна съ установенити закони на отоманската имперія, закони които ся обнародваха въ Хатти-Хумаюнътъ. Защото ние прочитаме въ Хатти-Хумаюнътъ:

« Като сѣикити божослуженія ся извършватъ и ще ся извършватъ въ мое то царство, никой подданикъ отъ моята Имперія не ще намъри припастъ въ обученіето на въпросноповданіето което исповдва и не ще никакъ да ся обезпокой неможе ко.кто за това никой да е насиленъ да си промъли въпратъ. »

Колкото за Парижкѣтъ трактатъ,
до когото нашіятъ събрать прѣща чи-
татели си, за да ги подобрь прѣлсти
врѣхъ уставити и расположѣята на
нашіятъ Августъ Самодержецъ кѣмъ лю-
безинти си подданици. ные ше пратимъ
сами Ц. вѣстникъ до Парижкѣтъ трак-
татъ, за да види добрь съ очити си, да
ли ные лѣстимъ читатели си като ду-
маме че Х тти-Хулаюнтъ, отъ когото
преведохме единъ параграфъ ся одобри
отъ политическити сили кѣнто подписа-
ха тоя трактатъ.

Нека оставимъ сега на страна Хатти Хумаюнуъ и да зимимъ на друго мѣсто. Възникъ събрать мысли че «иностранны священники, сущи подъ иностранно покровителство» не можать да имать сношеніе съ «подданици отомански». Его три отговори виѣсто единъ.

1° Ако, както мисли пашіята съ-
братъ, « иностранныи священници сущи
подъ иностранно покровителство » не
можатъ да иматъ сношеніе съ « Отоман-
ски подданици » отъ истата причина
Отоманскити подданици » както Г. Ек-
зархосъ не можатъ да иматъ сно-
шеніе съ « иностранныи священници су-
щи (които ся) подъ иностранно покрови-
телство » Нъ ако това е тъй, Защо
Г. Екзархосъ е единъ отъ първити кой-
то не смѣта за нищо това възбращеніе?

20 Журналъ де Константинополь бѣ
извѣстилъ предъ малко чѣленовети на
святѣтъ! синодъ на великата църква!
неблагодарни да протестоватъ въ Цари-
градъ за отдалеченето имъ отъ столи-
цата, тѣ ся отнасяли и протестували и
при Атинското и С. Петербургското пра-
вительства. Нашиятъ събратъ ще благо-
возмои да ни кажи въ какво и отъ
коя страна относителата и протестувані-
ята на членове ти на Святѣтъ синодъ не
сѣ достойни за хула.

3 Армено-католици ти които извършувать богослуженіето ... по старо-арменски языкъ — съ истіятъ начинъ— както еднородци ти имъ не католици— иматъ въ Отоманска та имперія повече отъ десѣтъ Епископи призьтъ или патріархъ; Маронити ти, сички католици, кои то въ Богослуженіето слѣдватъ халдейски ти обряди и ся молятъ по халдейски языкъ, иматъ въ отоманска та имперіи 12 Епископи или патріарха; Мелкити ти или Грько—католици ти въ Сирія, въ Либанъ и въ Египетъ които слѣдватъ грьцки ти обряди иматъ и тѣ десетина Епископи или патріархъ.

Сирияни ти Католици и Халдейци ти католици кои то слѣдвать халдейски ти обряди иматъ и тѣ петъ шесть епископи или патріархъ, най сетѣ въ Ерцеговина и Босна има двама епископи католици и двама та сѣ подданици на Н. Величество Султанъ тѣ.

Съ други души, Папа та има въ о-
томанскѣ та имперя отъ 20 до 50 Епи-
скопи подданици, безъ да сѣбѣтае свя-
щенници ти имѣ, безъ да сѣбѣтае епи-
скопи и священници ти кои то не сѣ
подданици. И сички ти тыя епископи
сичкити тыя священници, подданици и

ли не, съ подѣ Високата Власть на Па-
па та и живѣять въ твърдѣ добри сно-
шенія съ католически ти епископи Рим-
ски, Италиески, Француски, Австрински...

Прочее нашіятъ събрать ще благо-
изволн да ни кажи кой'е тоя общесве-
нъ законъ на Отоманскѣта Имперіа кой
то не допуца на тѣя епископи и съв-
щенници да имъ по между си вѣрсо-
повѣдни и христіянски сношенія?

И П. Вѣстникъ не ще не само па-
пни ти свещеници и папни ти епископи
Българи да иматъ вътрешевѣдни, брз-
тски и християнски сношенія съ католи-
чески ти свещеници и епископи, нъ
още той предпочита да види папни ти
българи « да станатъ **ТУРЦИ** нежели
католици ! « Ето дули ти му » **ПОВѢ-**
ЧЕ (подобръ)... **ТУРЦИ НЕЖЕЛИ КА-**
ТОЛИЦИ !!! «

Прочее нашіяты събратъ предпо-
чита Мухамеда отъ Ісуса Христа! ко-
рантъ отъ Евангеліята!! Обръзаніе то
отъ Кръщеніе то!!! Бизмиллахъ ть отъ
кръстныяты знакъ!!!!

И единъ българинъ е кой то пиши и печата по български языкъ, за българинъ, такова... глупости!! Нека дозвми да му кажимъ, ако не бѣше гы той самичкакъ, писалъ, ако не бѣше започатъ като негови, ные не бихми никогда смѣяли да върваме че нашиятъ събратъ предпочита мюсюлманска та вѣра на християнскитъ! за сега то е едно добръшество за насъ, нека рѣчемъ по-позече то е една честь за сичкиятъ Български народъ ако можимъ да рѣчемъ и да обнародваме че нашии ти съотечественници отъ Авреть Хиссаръ сѣ предложели мозмеда отъ Исуса Христа коранътъ отъ Евангеліе то.

Ако Ц. Вѣстникъ благоизволи да слуша наши ти съвѣти той ще отбѣгне най сѣтиѣ да показва на наши ти Българи мюзюлмански ти си предпочитанія. Императорско то правителство не иска и не желай отъ насъ и отъ наши ти Българи друго нищо, освѣтъ едно почтено и честно покореніе на негова та общественна и свѣтска власть.

Колко то за нашія събратъ за
да бжде по мюзюлманиѣтъ отъ истин-
ни ти мюзюлмани той треба да има о-
собити причини. Ные ся надѣваме че
ще благоуволи да ни ги кажи. Изъ до-
гдѣ благодарни наше то любобитство,
ные го бяхми молили да приговори въ
память та си малки ти си познанія отъ
църковна та Истарія коя то е негли
училъ. Той още ще направил добръ за
изясненіе на съмненіята, да ся при-
тича до ученіята! габровски бого-
словъ.

Защо то безъ съмненіе габров-
скіятъ богословъ е видѣлъ въ църко-
вна та Исторія, Г. Екзархосъ и той
може да е видѣлъ че *Католицизмъ*
тѣ е дръво то отъ идѣло сѣ измъ-
зли най прѣво подобни на толко
клони, сички ти христіански църкви
каквото иля и дасжиріели сльѣз като
сѣ ся отдѣлили отъ този дръво.

Да, ные го повторяме, католи-
цизмът е дръво то отъ кое то сѣ из-
лѣзли и отъ сокъ тѣ на кое то сѣ ся
хранили, малко или много время, сички
ти християнски църкви, живи или у-
мрѣли, кон то сѣ по свѣтътъ.

Ако Ц. Въстаникът и не
изрядява богослуже, знае
нско изнмание въ това прав
ка благоизволява да ни го ка
сега, тѣ ще ни позволява да
че е едно твърдъ естестве
твърдъ логическо нщо ако
народъ влезе изново въ като
та црква, въ която Българск
родъ прие християнство то и за
то никой не може да рече исто
ски че ся е отдѣлялъ отъ нея.
Ц. това е единъ въпросъ на
то ние помимъ Ц. Въстаникътъ и
всѣхъ богослужъ да благоиз
да отговарятъ исторически. Г.
хосъ и Г. Бурмовъ ще благо
тъ ли да рѣшить исторически то
гъ въпросъ:

Да ли нашијатъ народъ отъ
 себѣ си ся отдѣли отъ
 католицизмъ тѣ, или цркви ни
 кои то бѣже станали робъ
 подобрь илоти црѣвъ тѣхъ
 логичини, ни отдѣлѣха и дрѣ
 вѣтъ отъ католицизмъ тѣ?

Колко то запасъ ние по-
даваме и ние сме готови да
възвѣдимъ че, никогда, въ никака эпоха
Българити, не съучаствуваме
никога въ поддиганіе то на грѣхъ
противъ католицизмъ, и че въ
отдѣленіе отъ негнниагъ началъ
христовъ та църква бѣ съществувала
на наше то политическо положение

Видя ся че такова е била
та въ времена положенъ то на
славна та църква въ Руссїя на
доказа исторически единъ пра
венъ, отъ кого то нимае една
брошюрка предъ очи ти. (1)
брошюрка отъ единъ Русецъ
вославенъ противъ С. Пед
скїягъ Синодъ доказва историче
жътъ въ кого то синодътъ
и воли, отъ нѣколко врѣмъ Ру
църква, относително къмъ пап
въ противорѣчїе съ сички ти
врѣмена на Русен ти, съ един
ма че то е едно истинно отста
Съчинителъ тъ на тая брошюрка
да повече да докажи историчес
никога православна та църква въ
сія не е съучаствувала съ гръ
противъ папи ти.

Съчко кѣе то тука рѣхоче
очуди Ц. Вѣстникъ и неговѣтъ
гословъ, нѣ преди да ся чуѣтъ
ни изяснѣтъ защо има само Кан
святѣй въ сѣчки-ти ни църковни
ги грѣчки былы, славянски былы
Вѣстникъ желѣи нашии ти Българи
станѣтъ по добръ Труди нежелѣи
лици. Понеже сѣ такѣва желѣи
на нашиѣтъ събратъ, нѣе мысли
той е фабрикосалъ досега негли
шелководна та фабрика за по
Българи, отстъпници, единъ
ръ отъ святѣи мюзюлмани, но въ
ще тържествувѣтъ съчкою децѣ
лици тѣ на мѣсто святѣи ти ко
имаме.

Ные не искаме да защитим
Престъ д оряна, нъ твърдѣе
ако Г. Балиго знаеше Българск
ко знаеше какъ Г. Екзархосъ
трябва изрази ти му, то
едно важно прѣие между Пр
оріанъ и Ц. Вѣстникъ.

Споредъ изложението то на
спивътъ му отъ Солунъ, Г. Р.
дума, че Хавретъ хисарски ти
ли искатъ въ името на тѣх
едини върци да вѣзатъ въ като
та църква и да признаятъ влас

Свято то съдѣлище. Прочее съ кой начинъ Г. Екзархосъ обръща говореніе то на събрать тѣ си? Егого:

„Пресъ д. оріанъ сообѣщава писмо отъ Солунъ кое то казва че жителити отъ Авретъ Хиссаръ, пожелали на папската църква да си подчинятъ.“ (№ 418 първити три реда на първиятъ членъ.)

Да желаятъ, да искать да вѣзатъ въ Католическа та църква и да желаятъ да ся ПОДЧИНЯТЪ на папската църква сѣ двѣ нѣща чудесно различни. Нѣ нашятъ събрать не забвѣжда тая разлика или подобрь, той ся интересва да преобрѣща изрази ти на Пресъ д. оріанъ, за да накара наши ти съотечественици да вѣрватъ, че ще бѣдять илоти на Католици ти както бѣха илоти на Грѣци ти, и че ако желаятъ да намѣрятъ нѣдѣ едно *въроисповѣдно равенство*; тѣ треба да го трѣсятъ въ мѣстѣтавто то.

Висѣго да отдава на Г. Багиго муми кои то не е рѣкълъ, нашятъ събрать не бы ли направилъ подобрь да разгѣда да ли говореніе то му е съобразно или не съ чистата истина? Нѣ донѣ Ц. Вѣстникъ ся стегни да учи и да разгѣдава добрь онова за кое то ще говори, нѣе ше го помолимъ него и габровскитъ му богословъ да научи и да не забравл че въ Католицизмътъ никои църква не е ПОДЧИНЕНА на една друга църква.

Да, въ Католицизмътъ сички ти църкви сѣ равни съ истиятъ начинъ както сички ти провинции на една имперія сѣ равни. Сѣщо кѣкто сички ти провинции на една имперія ся покоряватъ на истиятъ императоръ и му сѣ подчинени, тѣй и въ Католическа та църква сички ти особити църкви сѣ подчинени на една църква — та.

И за това нѣе можимъ да подтвърдимъ че въ денътъ кога то наши ти Българи вѣзатъ въ Католическа та църква и кога то папа та даде на Българскитъ народъ църковна та му іерархія, Българска та църква ше стане въ католицизмътъ равна на сѣкоя друга църква, французска, австрійска ... Какъ сѣкоя друга църква по дѣ висока та духовна власть на закониятъ наследникъ на Св. Петра, съ образно съ редътъ поставенъ отъ Исуса Христа и приознатъ отъ вселескити събори отъ Отци ти на църква та.

Ц. Вѣстникъ дума: „Колкото че папшанскити мисіонери поступки много дѣятелни са направил са направил за да развратятъ тѣя Христіени (Авретъ Хиссарскити) и на водата си докарътъ, немаме сумнѣе; мы познаваме твърдъ добрь жертвованіята и общаніята които тѣ првятъ за да прѣстѣятъ простодушнити Българи и ги отчѣпятъ отъ вѣра и народность. Проведити нѣмъ сѣ тѣя ...“

Наши ти Цариградски Българи какъ то и Авретъ Хиссарскити знаятъ че П. Н. Неофитъ продаде тѣя послѣднитъ за 300,000 грш. на Платомонскитъ епископъ; тѣ знаятъ още че пѣкой си сарафинъ който служи на Неофита и на Платомонскитъ епископъ взе за неговъ пай къръ отъ продажбата на Полянска та епископія 50,000 гр., косто ше рѣче че Неофитъ продаде наши ти Авретъ Хиссарскити Българи за 350,000 гроша.

Прочее, Ц. Вѣстникъ ше благоизволи да ни кажи колко е зель отъ П. Н. Неофита за да клевети папшанскити мисіонери. Нѣе сме твърдъ любопитни да знаимъ това.

Г. Екзархосъ, нѣшиятъ събрать, е често ималъ сношеніе съ папшанскити мисіонери преди наши ти Авретъ Хиссарскити Българи да сѣ имали и преди да имаме и нѣе прочее, папшанскити мисіонери искать нарочно отъ насъ да на караме Г. Екзархоса, редакторъ на Ц. Вѣстникъ, да благоизволи да кажи, да пиши и да обнародва колко е взель отъ тѣхъ? чакъ му прѣдѣстѣли вѣрата? Какъ го сѣ изманили?

Такъва сѣ въпроси ти кои то папшански ти мисіонери ни помолеха да на правимъ на Г. Екзархоса чрезъ нашятъ вѣстникъ: въпроси за кои то, тѣ молятъ нашятъ събрать да ся издени въ идущиятъ си брой за онова кое то ся относѣ за него, него Г. Екзархоса лично.

Още тѣ молятъ Г. Екзархосъ да изри лично лица ти кои то знай че тѣ сѣ изманили или прѣстѣли.

Колко то за жертвованія та и за милостини ти, тѣ думать: че съобразно сѣ евангеліе то, нѣе ги правиме, и нѣе сме дѣлжи да ги правимъ. Колко то молятъ Нѣ прилагать тѣ, нѣе кажемъ ученици ти на първиятъ отъ еретици ти, сир прѣдъ вѣчи ти на еперхити ти и куповачи ти на съвестъ.

Колко то за наши ти Авретъ Хиссарски Българи, кои то Ц. Вѣстникъ клевети, папшанскити мисіонери ни молятъ да извѣстимъ на Г. Екзархоса, че въ Цариградъ было, въ Солунъ было не сѣ папшанскити мисіонери които ходиха да търсѣятъ наши ти Българи, пѣ наши ти Българи сѣ които ги търсѣха и че постѣпкити на наши ти съотечественици е дѣло на тѣхното цѣло и свободно шеніе.

Такъвъ е отговорътъ когото ни парочно молиха да направимъ прогнѣвъ клеветити на Ц. Вѣстникъ относително за папшанскити мисіонери.

ИЗГЛЕДЪ НА БЪЛ. РАБОТИ.

Новинити които приехме отъ България до 8 Септември.

Голѣмата и важната дневна новина е приключеніе на Хавретъ-Хисарската Епархія. Нѣе не сме още въ състояніе да опишемъ мѣстѣта на сѣкой единъ българинъ връхъ това приключеніе и да обнародваме разнитъ приказки които ставатъ. Обаче полезно е да забѣлжимъ еднѣ изразъ на Ц. вѣстникъ който като никакъ не вѣрува че това ся е случило дума, то за първий пѣтъ въ Историѣта ше сѣ забѣлжи. Ц. Вѣстникъ ся изгѣва. Нека благоизволи да отвори Историѣта и да ся принесе до оная вѣрмена въ които наши ти прѣдѣли прегърнаха христіанството и ше ся увѣри да ли „первий нуть“ ше ся забѣлжи.

Другити му мысли връхъ това отгорѣ сѣ твърдъ неточни и съдържаватъ тежки заблудженія.

Годишнитъ пенсияти въ сички Сливенски училища начали на 29 мѣс. и сѣ свършили на 10 септемвѣтъ. Това училищно торжество сѣ великобѣшно извършило, съ пришествіе то и на ученолюбивиятъ нѣмъ управителъ Хакимъ Вѣсиди. Излишно е да забѣлжимъ радостѣта и въсхищеніе то на наши ти българи въ Сливенъ, когато видѣли добрити отговори на дѣцата си и свѣтлото свѣдѣствіе на полугодишнитъ трудове на Г. Добропходимъ и на неговити сътрудници.

Това благодареніе кое то наши ти съотечественици въ Сливенъ приеха е награда та на побѣда коя то придобиха нѣмъ фанариотинѣтъ Хрисанта или подобрь на тѣхното родолюбіе и тѣхната ревность за ползованіе то обработване на материятъ на языкъ. Сливенскити пламенни младежи не сѣ забравали, сѣкаме, колко ся трудиха за да не оставятъ единъ фанариотинъ да потѣпчи языкъ ти и народностьта ни, о добрь! нѣе нѣмъ напомняваме тѣе трудове въ това

обстоятелство за уваженіе то нѣмъ отъ насъ и отъ сички ти българи.

Сѣдѣзъ раслусть, Плевенското училище приело единъ добрь стрѣй и една методическа наредѣ на уроци ти и на науки ти. Колкото добра и да е тая мѣрка, колкото ползвателна да е, за да принесе повече плодъ нѣе бѣхъ желани не само отъ учителити да сѣ постави, нѣ и да сѣ потвърди и подкрѣпи отъ градоначалникити. Защото ако учителити сѣ стаятъ да ги сѣдѣватъ, оная наредѣ имать нужда отъ властѣта и дѣятелностьта на градоначалникити та за да постоѣнствуватъ и за да не паднатъ въ небреженіе.

Въ единъ отъ бройвети си нѣе извѣстихъ че наши ти българи въ Т. Пазарджикъ бѣха избрали едно лице отъ между бѣлгарити косто да ги прѣдставлява въ помѣстиятъ мезлишъ и че грекоманити направиха много трудове и положили разни интриги за да сѣлгѣтъ работата нѣ сичко бѣ суетно.

Наши ти българи въ Т. Пазарджикъ направилъ друга една поступка истинно народна. Напрѣдъ въ църква та сѣ пѣло отъ дѣсно грѣцки а отъ лево български; сега направити отъ десно да ся чиге български а отъ лево грѣцки. То е единъ напрѣдъ и нѣе ше забѣлжимъ чи въ една чиста българска църква не треба ни една дума грѣцка да ся рѣче. Нѣе сѣмъ надѣваме че дѣлгностьта на наши ти Т. Пазарджичани ше дойде на помощь на нашето желаніе.

Обаче цинцарити като глѣдѣтъ това, не стоятъ мърни, и разни клевети до помѣстиятъ ти началникъ и до тѣхнитъ грѣци защитници, тѣ сѣмъ трудятъ да отворѣтъ чирпѣлки на родолюбивити българи. А най повече на Г. С. Захаріева. Г. Захаріевъ е лицето кое то разваля сички ти зломъселни намѣренія на грѣкоманити и защищава нашата народность и наши языкъ противъ тѣхнитъ нападенія.

Посѣщеніе то на Н. Свѣтлость Зейнезъ паша Нимъ Валеси въ Дубница причинило много добрини на наши ти българи отъ тоя градъ. Като вѣрни подданици на Милостивіятъ ни Самодержецъ, наши ти съотечественици посѣршили сѣ голѣма радостъ и великоленіе неговиятъ достойнъ прѣдставникъ на когото добринити ше му изгнѣжатъ единъ всегдашенъ паметникъ въ тѣхнитъ срѣца. Въ истого вѣрми тѣхната радостъ ся обезпокоила отъ пришествіе то на вѣкѣшнѣтъ на Самодержецѣтъ фанариотинъ Матей, който дошелъ въ Дубница да стрѣжи.

Нѣ, наши ти съотечественици сѣмъ ползовали отъ тѣмъ обогатѣства за да дадатъ една жалба съ 60 подписа, до Н. Свѣтлость Зейнезъ паша. Н. Св. като познава неправеднитъ исканія ти грабѣтелства на грѣцкити владѣци, запрѣтитъ на вѣкѣшнѣтъ да излиза по селата до нова зановѣдѣ, коя то ше доде отъ В. ни Правителство. Тая жалба е вручена отъ П. Св. на Правителството.

Тѣй като ся придепимъ повеле у милостивото ни правителство я като сѣединяваме сѣкога наши ти сили нѣе ше сиолучимъ да ся освободимъ отъ фанариотското иго кое то отъ тояко вѣрми ни е наложено.

Една друга дописка отъ Т. Пазарджикъ 26 Августа, ни съобщава че и дневнитъ грѣци, цинцари, сѣдѣватъ лукавити постѣпки на старити Бизантици, какъ то Фотія раздорипкѣтъ и др. Тѣя нови фотіѣнци прѣдставляватъ на селянити отъ Т. Пазарджикската каза, бѣла книга връхъ коя то ги принуждаватъ да сѣ подписватъ. Чрезъ тая бѣла книга тѣ имать намѣреніе да вършатъ скрипти работи негли противъ наши ти българи. Освѣтъ това цинцарити только ся наежили противъ бѣлгарити што, и дѣцата нѣмъ не оставатъ мърни бѣл. дѣца въ училището. Какъ то дѣрвото такъвъ и плодѣтъ, дума послѣдницата коя то е тука крапцо истина.

Нашата дописка отъ Разградъ, 7 Септем. ни дава продълженіе то на единъ членъ когото ни испратили по първѣтъ, нѣ когото никакъ не сме приели. Отъ изложеніе то на сега дѣла

та — които пѣаме прѣдъ очити си — нѣе проумѣваме че е слово за едно лице, косто е владѣнни вѣкѣшнѣ. Нѣе не сѣмъ съмѣваме че оная загубѣна дописка е съдържавала доста любопытни новини, и нашиятъ дописникъ ше благоизволи негли да наче изгѣго трудити си.

Приехме отъ Търново едно извѣстіе. Това извѣстіе явива че Българско-Французката Граматика на Г. доктора Василъ Берона излѣзла отъ печатницата, огодѣнена съ единъ Французско-Български разговорникъ. Нѣе сѣмъ голѣмо бѣрзаніе и сѣмъ въсхитѣтелно благодареніе препорѣчваме на наши ти бѣлгари, ше бѣде едно полезно оръжіе за изучаваніе то на Французскитъ языкъ когото куждѣта осѣщаме сѣкой денъ. Нѣе сме дѣлжи да кажемъ една дѣлбога признателность къмъ Г. Берона. Великодушната душа на тоя родолюбивъ мѣжъ не сѣмъ благодарѣ само да заслугува сѣкой денъ на съотечественицити си чрезъ бѣлгарското си званіе, нѣе още иска да ги подари съ една много нуждна книга плодъ на неговити трудове.

Чрезъ разнитъ дописки коя то ни дослѣха отъ Плевенъ отъ Търново отъ Руссе, нѣе ся научаваме че едно съдружество ся правѣло противъ лицето на Врачанскитъ владѣка Н. Н. Доротеѣ. Бѣлгаринъ. Това съдружество имало за цѣлъ да свади сѣмъ Врачанскитъ отъ това българско сѣдѣлище, уѣбраватъ ни още че Търновскитъ Григоріи и архидіаконъ му Мелетій сѣмъ сичко това сѣмъ главнити виновати; и ходеніе то въ Плевенъ на грѣкѣтъ Азѣго было да направѣ партиѣ чрезъ сребро да интригува.

Въ идущиятъ листъ ше лѣдемъ подробностити на тѣя постѣпки противъ Н. Н. Доротеѣ. Намъ Венѣжикъ, се еевѣшнѣтъ, имать нѣмъ да го напустимъ! Неговити раскошности ше сѣмъ свѣршватъ. По чирѣтъ вантъ, той бѣлъ въ селото Ичѣра, сѣдѣлъ посѣжданіе то му отъ Котелъ. Селянити били по косеніе и въ сѣлото само булки и моми останало. Той естѣственно раскошенъ, събралъ ги сѣмъ спѣла да му играѣтъ и вѣзѣлъ въ хорото за да ги припѣва. Това ни е съобщено чрезъ една дописница отъ 20 Августа отъ Ичѣра. Нѣе имало ли е гайда незнаемъ.

Железничани чакатъ „да ся родѣтъ по сѣта владѣшка новина“. Читателити ни знаятъ че Г. Григоръ има едно МЕХТУНЪ ИСАМЕ сѣмъ косто ся надѣва да дѣла незаконни даноци. Нѣе лѣзѣснѣхе сѣлата на тоя мѣхтунъ пѣсѣче. Прочее наши ти бѣлгари въ Железницѣ п другѣтъ ше бѣдять внимателни на сички ти постѣпки Григоріеви. Защото Григоріи Търновски е лукавъ интригантъ грабѣтелъ. И Железничани ше ся ползуватъ, ако сѣмъ отнесѣтъ къмъ него по български отъ какъ то ся отнесѣха по Априлія 1859.

Г. С. П. Ивановъ ни проводи да отпечатѣме едно извѣстіе за една книга подъ заглавіе „ПОЗОРИЩНИ ДЕЛА“. Сѣкой знай че нѣе сме лишени отъ подобни списанія, на които правственити поученія служатъ толю да наредѣтъ вънѣшнити и вътрѣшнити прави. Съимѣтелъ на тая книга и наши ти читателѣ ше разумѣтъ че нѣе обичае дѣлата на дѣхъ и нѣмъ ся надѣваме че Г. Ивановъ ше излѣзи сѣкога между наши ти Българи едно тѣвѣстѣтелно прѣзѣваніе. И тѣхното спомоществованіе ше насѣрѣди съимѣтелъ ти другити наши учени. Прочее нѣмъ препорѣчваме Г. Ивановътъ трудъ на тѣхното родолюбіе и на тѣхното великодушіе.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ.

Цариградъ 8-го Септември 1859

Господине редакторе на « Вѣстникъ бѣлгаріи »

Побужденъ отъ пародѣя любовь и толюмо любопытство, отидохъ на Фенеръ парочно да разгѣлѣмъ на роднѣтъ ни българскѣ църкви. Като вѣзѣхъ въ двортѣ, и видѣхъ, духа ли ся закодеба отъ превезма радость за благодарното прѣдприѣтіе нашего народа. Сиорѣдъ пригнѣте чѣвѣства на вѣшьтъ народъ къмъ бѣлгородѣ те дѣла тѣмъ исполнѣно божѣствѣно дѣла

(1) La Russie est-elle schismatique? Par un Russe orthodoxe.

ние, въ което работилъ прѣхъ 150 работници, съ божиѣ-тъ воли и съ нашии народни материали жертви се ся искаръ за послужение на народи-тъ на чест и поношение.

Въ църковни-тъ дворъ бѣше едно малко събрание отъ родолюбци Българи, въ което събрание и азъ участвовахъ и слушахъ съгласни мнѣния за народни-тъ интереси, и излаганіи на фанариотски-те злоупотребления. Въ това дружество присѣдстваха двама българи войни на Османскъ-тъ имперіѣ, уписани въ Полшко-то военно тѣло. Слѣдъ многоважни-те разговори за народи-тъ на ползъ, любопытенъ единъ старъ прѣстѣ българиинъ, попита тия войни съ тези думи: «отъ кога сте станали въ военна служба?» тѣ ми съ единъ отговоръ удовлетвориха въпросъ. Старецъ почна да събѣтува и да имъ казва: «добри сте сторили, чи сте вѣдали въ военна служба да послужите на царя ни; ако бѣхте, продължи той, стапили на Русіѣ низини, шесте да испичелите не само отъ мѣла импрѣзъ, нъ и отъ сичкій пашъ народъ; добри! добри! само ревностно сѣдвайте на нощтъ благодѣтелъ Султанъ, който надъ насъ отечески бли и високи милости излива, че негово Величество вѣрностъ-тъ и приверженостъ-тъ къмъ него юще по близо ще ни тури подъ крылото на высока-тъ си милость.» Ето какви благородни чувства съ вродени въ сърдцето на нашъ-тъ прѣстѣ кѣмъ Негово И. Величество, и въобще кѣмъ негово-то високо привѣтствие. Старецъ-тъ наго приказаше тѣхъ, слушахъ го внимателно другите и подтвърждавахъ неговите думи, така: «тѣ старецъ! тѣхъ! и ние сме на това мнѣніе.» Въ сѣщо-то время на разговора дойде въ събрание-то единъ Фанариотинъ грекъ. Той слушаше съ негодованіе този разговоръ, и най подиръ нестерпимо почна да хули българи-те, че стаплатъ войни, и си даватъ дѣцѣ-ти въ турски-те училища, гдѣ-то бесполезно преминаватъ время-то си. Но проваждаше си младежи-те въ Азия на просвѣщеніе. На това отгоръ рече на единъ българиинъ горделиво: «Не Господице! не! сичто е нѣмъ добръ; по насъ фанариоти грижеви завистъ-та, като гледате че наши-тъ народъ благодѣтелъ Султанъ Абдулъ Меджидъ излива високи милости на насъ и въ като не можите съсъ ваши-те мнѣния да ги лишите отъ царски-те добрини, гледате сега чрезъ други средства да ги отдалечавате отъ нашето правителство, като се изрежавате че нищо неможете съ вѣспозова въ Турски-те училища и прочее.» Пакъ продължи българиинъ: «Ты сл, Господице, издавашъ за нашъ добромъисленникъ, че ни събѣтовашъ да си проваждаме дѣцѣти въ Азия; ни такъвъ добромъисленникъ нешевъ като Господството. Пакъ не трѣбать Солонови-те и Лигурови-те закони.» На това фанариотина нищо не може да рече, пригърба си и си отиде засраженъ.

Тужа 1859 5 7/врія.

Турската нужда мя поведи кѣмъ Баба-дѣнската околностъ, въ доброджа, и обидѣхъ около десетина села Българъ за да си даватъ количеството вѣлна. Състояніето на тия селяни Българи е отъ най злото. Тѣ геглятъ отъ една страна, отъ Власи Гагаузи, и отъ друга страна отъ грѣцки владци грѣцкіятъ имъ владѣка фанариотинъ ирази и хули Българскіятъ языкъ. За да принуди селяните да изоставятъ матерніятъ си языкъ той имъ дава грѣцки или влашки даскали. Той ходи като хайдутинъ отъ село на село, прави влашки литургия и зема по двѣсти и триста гр.; освѣтѣва за 1700 гр. освѣтени църкви и фирванъ парасж. по 1000. Такова нѣщо ся случи особито въ сѣмото горно Вомуру. Едно момче като поиска да ся жени, той ся въспретна да изскува 600 гр. та сѣзди до 350.

Единъ бѣденъ чловѣкъ ся поскара съ жената си тя отива да ся оплаче на Х. Папа който е сѣдружничекъ на владѣката за да ги добри, той повиква мѣжъ-тъ, струшаваше му показите отъ бой и му иска триста гр. Мѣжъ-тъ като немалъ отъ дѣ да ги даде, проклетіятъ Х. поплъму зема бачоарскити инструменти и борделъ и продава сичко за 150 и нему дава жената. Тоя чловѣкъ е бѣшваръ.

Владѣката е голѣмъ пияница, изъ крѣчмарницата не излиза, тамо му е вечерната, литургията, сичко.

Такива работи ставатъ по тѣ села и още по оши.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ.

«Съединеніето на Франція и на Англія, дума Ж. де Константинополь, ся пази и ся утвърждава. То стана по случай или причина на Кинезскія-тъ

походъ, зашто-то много други интереси които развихме, подбуждаха тия сили на едно по голѣмо и по тесно сливане на интереси.

«Може да ся случи Англія да защищава отъ тогава по малко интереси-ти на Италийски-ти патриоти.

«Англійскити вѣстници обнародватъ официалнѣятъ рапортъ на адмиралъ Хопъ врѣхъ работата на крѣпостити на устіята на Пенхо. Тоя документъ ни научва онова което знаехме до сега. «Главната стойностъ на тоя рапортъ, дума Ендепандакъ, е да извади на свѣтъ продръзливостъ-та и непредвиденіето съ които изложиха храбрити войскари, на едно явно паденіе»

«Както и да е, прилага Ж. де Константи. бойтъ е почти рѣшенъ, и ние прилагаме нуженъ. Мѣрките които съ заповѣдаха показватъ че сегашніятъ кабинетъ иска да ги слѣдова съ голѣма сила.»

Една депеша отъ Лондра 18 Септември дума че заповѣдъ ся дала въ Индія да пратятъ войски въ Кина. Лордъ Каннингъ пратилъ, дѣйствително войски-ти кои-тъ съ намирали въ Индія, готови да ся върнатъ въ Англія.

Англійски-ти вѣстници утвърдятъ, споредъ разказваніе-то на единъ Англіецъ, че имало около Пекинъ 100,000 души, които живѣли подъ тенти. Войни-ти на Тіепъ-чинъ съ Тартарски войски, на кои-то команданти-тъ е генералъ твърдъ искусенъ и сѣщо тартаринъ. Англіецъ-тъ прилага че нѣма никакъвъ странникъ помежду имъ. Още подтвърждава че видѣлъ въ Пекинскити дугени топове отъ Англійскити фабрики.

Въ Испанія, въоруженія-та ся правятъ за Африканскіятъ походъ съ най-голѣма дѣятелностъ. Едно писмо отъ Миланъ казва че Англія подбудила Мавританити. Думатъ че единъ вапоръ, който стоялъ при брѣговети на Мавританія былъ сѣкога въ сношеніе съ Мавританити-ти.

Колко-то че Марокско-то правителство пратило единъ представникъ въ Мадридъ то не е истина. Франція праща войски противъ Марокъ.

Конституціонелъ, въ единъ отъ членове-ти си говори съ слѣдующіятъ начинъ за намѣстваніето на Италийски-ти князове:

«Намѣстваніе-го на князове, на което Франція не ся противи никакъ на Вилла Франка, бѣзни особито нашии сѣбди. Тѣ быха предпочели простичкото и чистичкото съединеніе на Парма Модена и Тоскана съ Сардинія.

«Нъ ако Сардинія, дума по до тоя вѣстникъ, треба да е доста силна за да защищава Италиѣ, нужно е, за спасеніето на Италиѣ, сичката миссія на народната преданіостъ, пріета отъ Савоа, да не промѣни природата си.

«Флоренція, Парма и Модена ще ся склонятъ мѣчно, каквото и да приказватъ хората, да станатъ главни градове на едно царство на което Туринъ ще бѣде столицата. Тия князове които днесъ ся пждятъ, быха негли были за съжаленіе въ една сетина малко или много близна, и кой знай да ли днешниятъ заточени не ще стануть утрѣ представници на мѣстната независимостъ?

«Това само не е: никакъ доста не высятъ че ако Сардинія има една провинція повече, равновесіето, по добротѣ поставено между пей и двѣ-ти Цициліи, ся скжсва. Нъ и не требаше да забравятъ онова-то ся слѣ-

чи въ 1848: Завистливото съперничество което повърна пѣтъ-тъ на Неаполскити войски, не може ли пакъ да избухне. Случай-тъ е тежкъ, зашто тоя пѣтъ той бѣ направилъ единъ раздоръ между най силнитѣ двѣ царства на Полуостровъ-тъ. Федерация-та бы станала невъможна; Сардинія бы ся оголемила, нъ подлогъ-тъ на Италийската народностъ бы падналъ въ бѣдствие.

«Безъ никакво съмненіе тия уваженія ся тегнали на Вилла Франка, врѣхъ опредѣленія-та на Солферинскіятъ побѣдителъ.»

СЯКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

—Извѣстиватъ че слѣдъ малко ще стани свѣтъ та на сестрино то момиче на Султанъ тѣ, хинѣмъ султана, дщера на покойнѣятъ Ахметъ Фети паша и на султанката, дщери на Султанъ Махмудъ, за снѣтъ на Мустафа Нури паша.

—Единъ воененъ свѣтъ стана вчера въ сераке-ръ-тъ подъ предѣтелство то на Риза паша министръ на бой-тъ.

—Прочитае въ Ж. де Константинополь.

«Новини ти кои то пишаме отъ Белградъ отъ 20 Сѣнт. ни представяватъ положеніе то кѣто сѣкога твърдъ мѣчено. Една вѣстелна пропаганда ся направила за да обяви князъ Милоша за царъ. Дору и въ Българія, сторелъ какъо знаеиъ отъ друга страна, станали пѣколко послѣпки за това. Уловили едно чело прокламцій и писма въ кои то имало портретъ тѣ на старіятъ князь и кои то подбуждали жители ти да търсятъ подъ припорѣкъ тѣ му едноно-ва независимостъ. Ние искаме да вѣрваме че това е приказано; нъ въ сѣкой случай заклучава ся че сегашно то положение на Сърско то правителство не отговаря на истини ти интереси на народъ-тъ, на законни ти права на Порта та и на поглѣди ти на европейски ти сили.

—Рѣшеніе то изрѣчено противъ за закляти ти ся повесе на И. И. В. Султанъ тѣ за да го потвърди

—Извѣстѣа пристигнаше то въ Цариградъ на трима сенатори Сърби кои то идатъ да изразятъ повесе на Императорско то правителство жалби ти на съотечественици ти ся врѣхъ повѣденіе то на Сърбскіятъ князь. Тия сенатори Г. Г. Исидоровичъ, Станоевичъ и Маностровичъ, кои то сѣ сега въ Цариградъ сѣ отъ числото на запрени ти лица на вре-мѣго на мило то сѣзкѣтиѣ просиѣ Милоша.

Прочитае въ Ц. Вѣстникъ едно извѣстіе за Евгеніе и Апостолъ църковни И. В. налага тия книги на спомоществованіи да ги плащатъ. Споредъ изразеніето на И. В. спомоществователити не рачили да земахъ книгити които сѣ спомоществовали. Любопитно нѣщо! први пѣтъ сега виждаме едно такова чудо.

Клетъ Ексархосъ! „основающій ся на нѣхно-то спомоществованіе, той издигналъ пѣло състояніе за да печати тия книги“. Той не бы испадналъ сега да ги налага на спомоществователити, ако бѣше далъ повече похвали на грѣцкити владѣци и ако бѣше ги представилъ по ОБРАЗОВАНИЧ. Съ мола би рас-пратилъ до грѣцкити владѣци да ги раздадатъ на спомоществователити или да ги патакнѣмъ за неговъ счетъ“ а тѣ ги продаватъ за тѣхенъ.

Праведно ли е грѣцкити владѣци да издатъ Гвангеліята и Апостолити Г. Ексархови, а пакъ Българети да ги плащатъ. Зашто ние знаеиъ, и Ц. Вѣстникъ може да знай и той че Пловдивскіятъ фанариотинъ Пасиѣй продавае евангеліето по 250 гр. Въ Казанлъката каза напр. подтѣрненъ отъ Г. С. Груйоглу, Пасиѣй ги сѣ сила налагаше по 250 гр. Затова Ц. В. сѣ дѣженъ да ся отнесе за плащаніето имъ не до българи спомоществователити, нъ до любезнити си грѣцки владѣци.

Дѣйствително ние ся научихме, и отъ лица които присѣдстваха на тия сѣции и слѣдователно очевидни свидѣтели, че Г. С. Груйоглу, великиятъ на Пасиѣй въ Казанлъкъ, наедно съ тол истіятъ Пасиѣй давалъ сѣ сила на селата тия книги по 250 гр. Ениѣа и другити села търпели тѣя несправдѣна. По слѣдствие на това, селянити земаиъ отъ такива владѣшки зорбѣзѣци, отишли въ Казанлъкъ да ся плащатъ и да ся каратъ. Като глѣдаме тѣя уморѣ дѣла, на които причината сѣ Г. Ексарховити Евангеліи и Апостолити, не сме ли сгърнѣиъ като рѣчемъ че нашиятъ събрѣтъ има право да твари книгити си врѣхъ българи спомоществователити. Той ги далъ на грѣцкити-той казва самъ си— да му ги продаватъ, нека си иска отъ тѣхъ изгубеніето си пѣло състояніе. И като не е възможно да ги земе отъ тѣхъ, некаси мѣчи да не знай никой, нито и дипломъ-тъ. Това е нашето мнѣніе.

—Научаваме ся че едно приключеніе станало въ мезлинъ въ Казанлъкъ. Г. А. Папазоглу умалъ ДАВІЯ-Фанариотинъ Илю, за нечестното поведеніе на когото много пѣти сме говорили найтрапѣли и той на мезлинъ-тъ. Като сѣ сѣдили предъ почетни ити членове негово фанариотство напощѣржа Г. Папазоглу: по-прѣната е нравственното първо начало на грѣшити. Тогава наравенъ въ честъта си, Г. Папазоглу, зема едно наргѣе което ся намирало отъ прѣда му, праща то до главни на Якимъ завчасъ и дае биръ не-

мезтъ му потича. Единъ кѣсъ отъ наргѣето тѣ бѣло въ челото му и за да го извадятъ, выжали бѣ малбашпѣ, за мехлемъ... Празентито, а за прѣжи ралата единъ бѣшваръ. Колкото за Г. Папа-той си исплатилъ грѣшката съ 1/4 частъ затворѣ.

Ние знаеиъ много вѣща за тогърѣкѣ интриганти-той ся казва судитинъ и иска да властвува въ мезлинъ, иска да интригува противъ нашии бѣшварѣ. Осѣиъ това хрѣсѣити му уста ся отварятъ безсѣмъ въ пѣленъ мезлинъ, и той си прави честъ да об-ства нашии съотечественици. Сега като има тѣ си порбита, ние ся надѣваме че дуконичити ще поистерасатъ, и понеже Казанлъчани немаиъ ко дѣрзостъ да го истиратъ изъ градъ-тъ си, то ки отъ срѣмъ ще ся качи изъ МАГАРЕТО си и сѣ рачана глава ще сѣ върни въ Фенеръ.

Ние не можеме да разумѣемъ какъвъ о този заналшки мезлинъ, който позволява на единъ тинъ да ся мѣси у гражданскити ни работи.

—Двамата духовници въ Казанлъкъ, за да-дѣтъ по селата да исповѣдватъ, продали на свѣщенити селата-ти които тѣ доатъ. Нъ слѣдъ малко много перѣ, тѣ молили вскиниѣтъ на Пасиѣй аналъкъ, да рапрѣти на реченити свѣщенници да повѣдватъ. Утвърдятъ ни че тоя великиятъ твърдъ готовъ и твърдъ точенъ да испѣлни тѣя рѣта на тѣя тунѣдѣи дуконичи.

—Ние говорихме за безстидното поведеніе на денскіятъ духовникъ когото Котленици зацѣпѣиъ съ подписити си. Ние помнѣмъ че тоя духовникъ истіятъ който преди четири години бѣше таксимъ на Г. Золотовича. Като му ся поща да живѣиъ знаеиъ живогъ той отиде да стане калугеръ, и калугеръ дуконичъ въ котелъ срѣ отъ кѣхал на ри-бѣиѣ. И днесъ е толко на честъ въ котелъ го изагъ за свѣтѣиѣ и си удригъ печатити, вира-зацѣпѣиъ е единъ не храни майко.

Иъ котленици сѣ още по любопитни. Въ е-дониска до Ц. В. И. 447, тѣ слѣдъ като реко-„Българія“ пиши се вѣжи, че хули честното! деніе на дуконичкѣтѣ имъ, че обезчестѣва жѣимъ че... стига дѣ! тѣ ся провикватъ— „да-бѣше Ц. Вѣстникъ да отвори очити на простоду-ти хора...“ и подоло, ако не бѣше той Ц. В. книжничити, кой знай какъо сѣ бы случило... Бы сѣ-чило, че котленици но быха грабили“ жеравѣи-ти вѣстници, когато пристигли пощата“ (Ц. В. 438 позивъ кѣмъ котленици).

Иъ ние ги питае отъ наша страна колко-жѣи земахъ? колко Ц. В. и колко Българія-знаеиъ че оная година единъ младъ котленицъ (бѣжѣи не) земаше една книжница тѣя година сѣ котленици земахъ още една. И то е едно напра-Негли единъ Ц. Вѣстникъ! а Българія-число единствено (пакъ не за чорбѣжѣи).

И сѣ сичко това очи ти имъ ся от-рили като на слѣпоти ти!

—Пишатъ ни отъ Търновъ, 26 Августъ че разбойничѣи уловили поклоници ти по-сѣ врѣшали отъ Габровскіятъ Манасти-слѣдъ като обѣсчѣи ли нѣколко домоча-пуснали ги и побѣгнази.

—Н. В. Султанъ тѣ ладе на И. Ц. Музаурусъ бей посланиникъ на Висока Порта въ Лондрѣ, извъпрѣдѣиъ и пѣлно-шеиъ представникъ въ конференцій ити парижъ, знакъ тѣ Меджидіе отъ първи-класъ.

И. Превъ Риза бей, извъпрѣдѣиъ прѣ-ставникъ на Н. В. Султанъ тѣ въ Техеранъ пріе Меджидіе отъ вторіятъ класъ.

Адеко богориди, посланичѣи сѣи-тникъ и опредѣленъ, по отсѣтѣіе то на превъ Мусурусъ бей, за дѣла та на Ото-иско то посолство въ Лондра, се Меджидіе то отъ третіятъ класъ.

—Въ сѣбота, депутация та на двѣ Княжества влахія и Молдавія ся прѣдѣ-прѣдъ Н. И. В. Султанъ тѣ на долма бакъ.

Г. Цегри, Филиппеско и казимѣи прѣдѣ-виха почитанія та си на И. В. Величество даваніе то на два та берати кои то повѣрѣдаватъ княжества та влахія и молда-Н. В. пріе благосклонно депутация на двѣ ти княжества и изрази желанія си за добродѣствіе то на тѣя провин-Н. В. зарача на Княжества та да слѣдѣ-пѣтъ тѣ на успѣхи ти сѣ мѣдрѣи и мѣ-и да отбѣгнѣватъ бесплодни ти теоріи.

—Н. Превъ Етемъ паша, ше трѣіе А-сѣ, сѣбота, за Одесса. Н. Превъ кѣи-ше е сѣдруженъ отъ Казимъ бей, ше-вѣде и двама та си сѣнове.

—Ако и критски ти работи да вър-по добръ тѣя дни, обаче Императорско правителство, за да отбѣіе за на прѣдѣ-ви смутни, допѣлни горнизони ти на то-стровѣ. Вчера слѣдъ пладни параконѣ-пакѣботъ на адмиралство то, музъ бѣ-Суруръ трѣгѣна за Кая съ войска-тамъ не иди въ Солунъ за да земе сѣ-баталіонъ войни и тѣ за кригъ.

29 Августа 1859 Силестра.

Едва ли отъ тукашныты ви дописатели въ
брой 20-ый на достопочтенныя вѣстникъ «Българія» поискаль да ви опише нѣщо и за по-
вѣдението на тукашныя грацки епископъ Г.
Синесія (а перинесія както ся описва, бпръ
тюрюлю, не ше ся оправдихто на тогоя
фанариѳтина) нѣ съ жалость видѣхъ чѣтъ рѣ-
вкратцѣ ви е изложилъ догдѣ неговы ты по-
стѣпки негово то повѣдѣніе давать причинѣ
цѣлы колония на вѣстника вы да напзидѣтъ и
още много и много работы да останать не
описаны.

Тѣзи святи владыка е единъ отъ нѣ
първы ты фарисеи и качишцы такъвъ какъ-
вито другарити му заслужаватъ по българія
отечеството нѣ. Такъвъ какъвто е търновскій
григорій (отъ когото зависи нашиятъ) за гонені-
ята му къмъ училища та и българското про-
свѣщеніе; какъвто шумленскій за сласто-
стіето му (не чакъ до толкова, нѣ една ри-
за по доло) какъвъ снѣстоенскій за злоу-
потрѣбленіята му и какъвто паисій пловдив-
скій за лукавствата му. съ единъ речъ нашиятъ
българинъ трѣбъ да държатъ и нашия владыка
на единъ и същъ тѣ теразинъ съ други тѣ
фанаріотскы; и ако до сега за него не са
е обнародувало какво то за други ты, да не
мыслите чи никакъ съ добриниты си не
далъ причинъ за обнародваніе, на противъ ту
кашни нѣкоп сѣ описали и проводили до
Екзархоса статіи, нѣ негова милость незнай
ме по коиъ причинъ ты е скривалъ и на свѣ-
тъ не явявалъ-може да бѣде за да му сѣ
похарчатъ евангеліята-его патриотизмъ!

Истинѣ, право ви е писать дописникъ тѣ
ви чи нашый владыка като е лукавъ съвѣ-
мъ малчеливъ ся показва; не ни е обаче
рекаль отворено чи Н. Боголюбіе го мързи
да хоратува, защото въ Царск. въ града ни
мезишъ, ушъ като духовенъ и народенъ
представитель гдѣто е, съвѣмъ устата си
не отвара да каже и той нѣщо или да си
даде мнѣніето за което нма всичко то право
и по това много пжте ся опеправдывать на-
штити българи. Дѣйствително, у мезишъ тѣ
сж и отежда олова което е право и ко-
то ся удобри вишигласно, но много пжте ся
случава както рекохме челоуѣкъ съ всичко-
то си право да ся опеправди отъ причинѣ
чи не можн си докажи самъ онва което тре-
бж, безъ отъ другѣ странаж да подземи хо-
ратж тж и да докажи по ясно па мезиша
като християнски начиникъ който познава
наш добръ пуждыты и случкы ты, ами само
мигж безъ да приговори нѣщо, освенъ са-
мо ако го попытжтъ Агы ты: Деспотъ ефе-
нди бойле му; или насжлъ деспотъ ефенди?
Той обикновенно отговаря: бойле ефединѣ
спр. каквото сж казали и каквото щжтъ тѣй
безъ да разыскава добръ всяко нѣщо и где-
то виждж неправдѣ да упорествува или поне
да си излагж мнѣніето. Много пжте ся е слу-
чвало да се намѣрж и азъ па мезиша за
нѣкои си работы и очевидно видѣхъ чи и
на работы конто не е дочюль и недоразу-
мѣлъ, віе, върти главж и склонява. Какво
то, чи защититель и преставитель нмае.
Горки ти българи ся оплаквать и роптаятъ
непресташно, нъ и така натжжени и много
пжте опеправдени живѣять и дии приминувать

Тука му е редът та да похваля и аз
наша благороднибный родолюбивый и
свѣдѣствикъ Г. Ив Г. Мавридія който
присѣствува отъ странѣ на народа въ ме-
злища наедно съ владыкѣ тѣ. Цегова ми-
лость обаче като челевѣкъ отечество-люби-
въ знае какъ да употреблява върностъ та
народниж която мусевѣрена официално и
която толкова благородно пріе за да послу-
жи колкото му е възможно на отечеството
си и да ся яви щогоды полезенъ на свѣте
чественицы ты си, за което ако и спякны
и клеветы да сряща отъ странѣ на недоб-
рожелатели ты на Българскій народъ, нѣ и
на тѣхъ знае да употрѣблява достоинство-
то си и слѣдователно сами по себеси пос-
рамени да оставать таковы зи. И тъй про-
чее свободно си дава мнѣніето въ мезлища,

гдѣто виждамъ още несходно съ ц. законы
прави пригътвавящата точна, което го прави
да бѣде всегда благоумствуващъ и съ по-
временны ты губернатори на силстремелъти
отъ народа и отъ всички и му отвара една
признателность вѣчна отъ странна блага-
ре ты .

При това Г. Мавриди е най-търпелив и най-доброжелателен за просвъщението на еднородни ты си. Същата похвала заслужават за доброжелателство и ревностъ тѣхъ и Г. Х. Атанасъ Х. Петковичъ, Г. Мих. Мариновичъ, Г. Трифонъ и Стойчевъ, тихо Обретевъ Г. Николаевъ и Братой Добровичъ!

Г. Синесій заслужає і других похвал [?!]
за єдині противохристиянські справи:

На 6. того празникъ Преображеніи Хрїстова като ся пригласяваше народъ въ Църквъ тѣ Св. Гропцы епистеріи хаджи попъ Стоянъ отъ голѣмо то ся невниманіе изля предъ двери ты на олтари Святѣ тѣ тайнѣ и на часа той обрѣсва съ способъ да ся неупознае и слѣдва службѣ тѣ съ намѣреніе да скрѣе станазото. Между това діаконъ тѣ владышки като чулъ таково нѣщо и ся затекалъ на дзери ты видѣлъ наистинѣ станазото и безъ забавѣ извѣстѣва на владыкѣтѣ, както и епитропи ти церкви отъ тѣхнѣ странѣ извѣстили и искали да снѣкажи священникѣтъ едно за невниманіето му и друго, е най главно то и непростителното, за отричаніето му, за косто владыката ги увѣрилъ чи ще слѣдува споредъ церк. Законы. Минувать ся обаче 4—5 дни и като не виждѣтъ да ся е діло никакво наказаніе на священника, отишле пакъ при владыката (епитропити) и го смѣривать за небрѣженіето на службѣ тѣ му; тогава Г. Спесіей ся обрѣщѣ и казува да не влизѣ попѣтъ въ Литургія 5. Седмичы. На това стговорили епитропити чи ти негова редъ за въ литургія ся надало тогава, и най послѣ владыката като видѣлъ чи не ще може да имъ замаже очи ты отговорилъ за голѣмо техно удивленіе и рекать » кардашъ шу ершѣй аргосъ е деймъ, лѣкнмъ завалѣ карѣй аджимазмусу-пусть пападѣянѣмъ не кабахата варъ аргосъ олсуиъ ». — Епитропити най послѣ отговорили чи тыя думы не приличѣтъ да излизѣтъ отъ уста та на единъ владыкѣ да аджиди-сва (?...) луцкы ты пападѣя и ся заминвали. Забелѣжете обаче чи както отъ достовѣрно лице ся научилъ владыката зель гр. 486. глобѣ за кабахатѣ на священника, и при това му зель и 200. гр. за единъ незная какъвъ имбатикъ. И тѣй като не ся разыскѣ повече тѣсъ работа, заборава ся, а дядо владыка си напѣдѣи кнѣсийкѣ тѣ както трѣбѣ, а отъ вѣтъ за очи предъ хората иска да ся покажи мерхаметлія...

Безпечіята на поповы ты у църквы ты
сѣмъ безбройныи Господнии, и незнаѣмъ по пѣ-
рво отъ гдѣ да зафамъ да ви приказвамъ и
описувамъ.

Знаймо е чи у града ни имѣ дѣ цър-
квы, едната Св. Троица и другата Св. Гео-
ргіи. Нѣ трѣбѣ да знайте чи Г. Силесій хо-
ди на Св. Георгіа на годниѣ тѣ еднаждѣ и
то, ако е времето добро и ако ся призове
отъ епитропы ты пожеже тогава само земѣ
за труда си 150. гр.

Колкото за повы поповы, харманъ па-
азъ пазаръ тѣ много често ся рѣкополагать
и н. Боголюбіе като имъ земѣ по 1,500.
ойто гр., я който нямъ да плати канонисаны ты
ме- диксмота продава си и кѣмъ тѣ за да
ми- стаин полъ; такивата попови десятинна пре-
люб- зъ годишъ тѣ ся рѣкополагать и отъ нико-
зъ та спѣнкъ ненамирътъ макаръ едѣа да зна-
по и ать да срѣчѣтъ бѣвъ ты (то е кабулъ за
послу села та както казува владыката. - тамо но-
сѣ вѣрѣж) —

Както на всякадѣ тай и тука на Русьте ежегодно по това време ся отварятъ залханы ты за говедата които държатъ до свършенъто на Октября Мѣсяцъ. Тука имже двѣ залханы които задоволяувать нуждыты на сюрекциѣ ты. На тѣхъ освенъ поместити джипени дохождатъ и отъ Свящовъ доводно сюрени да ся кожатъ. Тай прочее

Кави славни и почтени търговци! пакъ
до този и посрамени оставахъ предъ лице
на вичковъ българъ, съ глупавого си
отказаніе прогнвъ въсникъ „България“!
остава онази честь която отъ всякъ
българинахъ имъ се въздаваше? гдѣ ос-
тава онази хвала която отъ народа за лю-
бовіето си въсприемахъ? гдѣ оставахъ
борити надежи когото българскій народъ
въ тяхъ се надѣваше? всичко быто лъжа,
всичко быто вѣтръ. Едва ся яви на свѣтъ
въсникъ който да ся посгаре за
българското добро, него шестъ седмъ мина
въ бадъ календарскы търговци, съ нелюбо-
вѣреніе противни ся явявагъ. Бѣди ми
българи!! що трѣба отъ тогызъ и оногызъ
да ся обайваме като мы сами единъ на дру-
гъ вадимъ очити си!

Нещажъ да приемятъ вѣстникъ бѣ-
нарія защото не сж били благодарни, и не
жили да намѣрятъ въ него нѣщо полезно,
това издавать и извѣстіе да имъ сж вече не
справжда. То за него нищо нѣма, като
нѣ е не полезенъ да го нечетатъ, нѣ що ги
живули да обявяватъ това съ извѣстіе, и
еднажды и дважды, и трижды, и то изложе-
ня челоука на насетня **Ц. Вѣстникъ?**

Това тѣй сториха нарочно защото съ-
секотиха горкити чи щомъ видятъ българети
хното огтѣгване отъ вѣстникъ българинъ
е съ огтѣгли спротивъ гѣхъ и всякъ дру-
и тѣй като остане безъ спомоществова-
вали да престане и отъ издаваніето си. Ума
ся съ глѣдайте веднажъ п....

Като че не было стигало на българеты
ѣпаніе, тѣгленіе въкове четири отъ развра-
ныты, и лукавы фанаріоты: като че не было
стигало на българеты да ся трѣкалятъ въ
дѣвѣріе, и въ невѣжество отъ токозѣ
ѣтѣкове, нѣ трѣбало още довольно время да ся
ѣбны въ темашкатѣ, и подѣ фанаріотски
ѣ злоупотребления. Това ли вы е любороді-
ѣ господиновци! това ли вы е добротѣ
желаніе което храните въ сърцага си кѣмъ
ѣ своите си братья? тѣшко нѣмъ и горко! Вы
ѣ не шете да си развалите пріятелството съ
ѣ П. патриарха грѣцкый, нѣма ли съ какъ
ѣ да му поглядите опашкатѣ, тя съ това по-
ѣ ставаніе го накарахте и чѣбукъ да вы про-
ѣ стѣра кога му подите! нѣ и тѣй ако дѣ
ѣ бѣди какъ сторихте? българеты не ся во-
ѣ дѣтъ вече кой на кадѣто гы дръпне, по на-
ѣ дръдѣ разсеждаватъ и уплнзватъ че послѣ
ѣ склѣняватъ. Тіе сѣмъ упознали чѣ отъ мно-
ѣ годѣнна насамъ нищо отъ вашѣа П. В. не сѣ
ѣ ся ползовали а отъ вѣстникъ „България“ до-
ѣ волно въ малко время очѣты си отвориха, и
ѣ това вмѣсто да поставѣжтъ какъо нѣе, тіе
ѣ съ голѣмо благодареніе прочѣтатъ вѣстникъ
„България“ и ползватъ ся отъ него не мал-
ѣ защото въ него прочѣтатъ не какъото пиш-
ѣ вашѣй Екзархъ да прѣменѣтъ вѣрѣжъ си
ѣ да станатъ непшпани, нѣ напротивъ че бѣ
ѣ гареты за да бѣдѣтъ сѣщи чада на прав-
ѣ славѣжтъ вѣрѣ трѣба да страпѣтъ отъ развѣ
ѣ нѣтыты фанаріотѣ коѣто вмѣсто да гы обѣча-
ѣ и защищаватъ като свои събратѣя поглѣдва-
ѣ на сѣрѣца нѣмъ като звѣровѣ, саблѣчатъ
ѣ не престѣнио кѣто не милостиви вѣлѣхъ, кѣ-
ѣ ветѣтъ гы всякога като че сѣмъ тіе най лошѣ
ѣ отъ чѣловѣцѣты... Каго напротивъ на-
ѣ щѣаните любѣятъ почитѣтъ и защищаватъ сво-
ѣ те си единородцы какъто себеси, което е
ѣ стѣна и го всякой добрѣ упозналѣ. Да,
ѣ поголѣмо вниманіе и благодареніе прочѣтѣ
ѣ В. Б. защото той за нищо друго не си
ѣ ниѣмава да описѣва колкото за онова което
ѣ добро и полезно за българѣты, за о-
ѣ което може да ни поправи за да сѣмъ
ѣ стошпѣн чада на вѣрѣносѣвѣданіеѣто си,
ѣ онова което може да ни покаже по вѣрѣ
ѣ подѣстѣнпѣи подѣанѣи на чѣстѣното
ѣ правѣтелство и чѣловѣколюбѣвыи нашѣ
ѣ А. М. коѣмъто Богъ да продѣлѣжи живо-
ѣ да укрѣпѣи прѣстѣола на царѣството за мѣ
ѣ рѣта.

тука ся отворихъ залханы ты на 20. того и започнахъ да продаватъ дребното месо по 1. гр. а пастармалка по 1—2 гр. както бѣше и лани; нѣ сега отъ странѣ тѣ на Пашѣтѣ ся заповѣда на сюрекчиѣ ты, дребното да продаватъ по 25. пары окъ тѣ и пастармалка по 1 гр.—Цѣната тая понеже дохождѣ пагубна на сюрекчиѣ ты, тѣи вчера излязохъ предъ тукашнѣи мезлишъ за да ся исплачѣтъ и докажѣтъ чи съ парка тоя ще изгубѣтъ тѣмъ много. Мезлишътъ отъ своѣхъ странѣ имъ хоратувалъ и насилвалъ да сключатъ тѣи както съ заповѣдади а другаче небивало; търговци ти повторително ся моляли и доказвали пагубѣтъ имъ явно и чи най сѣтиѣ неможѣтъ да продаватъ на тѣхъ цѣны. Тогава Аширъ Ефенди (мюинтешаринъ на истипадакъ мезлиши) който зель видѣ ся тѣмъ работѣ отгорѣ си глѣжливо рекажѣ: «Систъ едеписизликъ едей-орсунуъзъ якимъ отузъ парая ве елли парая олсунъ»; търговци ти пакъ казали чи неможѣтъ да сключатъ на тѣя цѣны, и най послѣ пакъ Аширъ Ефенди обрѣщѣ сѣ и имъ казува «систъ чингесизликъ едейорсунуъзъ, маллара сатмая адамъ колажанъ и съ хайде хайде диншаръ». ги испроволуъзъ отъ мезлиша. Забѣлѣжете обаче чи у мезлиша бѣше и сѣкий Паша. Споредъ тѣмъ причинѣ днесъ отъ залханы ты не ся продади нѣто драмъ месо, макаръ много народъ да отиди нѣ празенъ ся върнѣ съ роптаніе противъ причинѣтъ на това нѣщо. И както ся научавамъ ако все упорствуватъ отъ мезлиша вспичити почти търговци ще извалѣтъ месото на пастармъ. Въобразѣте си прочее незадоволството на жители ты противъ тѣмъ мѣрѣжѣ.

По злостастію нарковѣ ти тѣя у нашнѣи градъ ся усъвершенствуватъ за голѣмъ вредъ на жители ты и заради това и градѣтъ ли отъ дѣнь на дѣнь назадъ върви и не ся чува друго освенъ неблагодарности...

Реченый Аширъ Ефенди все на мезлиша вчера явилъ едно назначеніе ушѣ отъ странѣ тѣ на бакали ты които ушѣ приѣмали на 7. гр. да продаватъ окъ тѣ на свѣщи ты! и пѣкъ отъ другѣ странѣ бакалитѣ ходили днесъ да ся плачѣтъ на Кадіятъ за неправдѣтъ която имъ ся предлагѣ, догдѣ тѣ нямали хаберъ отъ такова нѣщо и нѣтъ можѣтъ да продаватъ свѣщи ты по 7. гр. догдѣ на тѣмъ цѣнѣ кой не намирѣтъ да купѣтъ. Чи гдѣ имъ остава харчѣтъ и трудѣтъ имъ?

Презъ динеси били одного кирмидарина защото несклонявалъ да продава кирмидѣ ты на 70. гр. хіляда та, и человекъ тѣ три дни краката си у сѣлауружъ държалъ.....

Отъ дохождѣнето на новѣи Паша въ града ни най голѣмата дѣятелность е положена на кръчмари ты на които ся забрани да държѣтъ отворени кръчмы ты повече отъ 12 часа (акшамъ намазъ), и който ся улови или да продава или съ свѣщъ въ кръчмѣ тѣ си на часа ся е затварѣтъ и 10. дни затворенъ стоятъ, макаръ и онѣи който ся е събрали вечеръ съ дружинѣ тѣ ся яли и послѣ пѣли безъ да е станало нѣкое безчинію каквото затворихъ шопы ты по заговѣзды. Намѣрихъ времето сега запіетата хель да глобѣтъ хель да си отмѣстятъ —

Завчера защото бѣлѣ отворени механеджѣи ти до 12 1/2 часа, градскѣи каракозъ улови 28. мѣла механеджѣи и ги занесли на кокака гдѣто сѣдѣли 5. часове затворени и понеже измежду тѣхъ имало и двама мѣла странини подданици (судити) за тѣхнѣи хатѣрѣ освободили всички ты други и повторително имъ ся заповѣдадо да внимаваѣтъ.

А нощѣтъ станала друга по любопытна и важна случка:

Двѣ кръчмы и двѣ ты на двама Австрійци подданици ся запячатватъ нощѣтъ среднощъ отъ странѣ на Правителството истоятъ още така запячатаны, защото бѣли продавалѣ едно ракиѣ по 12 1/2 часа. Днесъ става сѣмѣба за тѣмъ работѣ между Пашѣтѣ и Австрійскѣи Консулъ и незнаѣмъ какъвъ криѣ ще вземе —

Да ви описвамъ всички ты работы които ся случватъ тука, то ми трѣбѣ доволно време и заради това ся ограничавамъ съ тѣя само.

Тоя частъ ся научавамъ и другѣ една случкѣ станала. Тука такивы ты жалостны сѣ тѣмъ много — завчера запячатили и градинѣ тѣ сѣмѣ Пашовѣ която отстои отъ града ни единъ четвъртъ отъ часа ико-лято е дадена съ кирѣи на одного българина Венка габровеца, защото единъ вечеръ двама турци пѣли били отишли на Лука Кличяновѣ тѣ градинѣ и щели да бѣгѣтъ пача на градинѣ тѣ му. Глѣдайте право Господниѣ! Единъ чужди подданикъ да може чрезъ Пашѣ тѣ да запячатва на хората градини ты защото бѣли отишли отъ града двама турци пѣли на градинѣ тѣ и чи ушѣ тѣ били пѣли на венковѣ тѣ градинѣ — Е добръ! ако имаме бодро правителство защо не уловихъ да накажѣтъ виновницы ты, ами запячатватъ хорскы ты градини — Въобразѣте си прочее въ какво зло състояние ся нампрае!!!

ИЗВЕСТИЕ

Българско Френска та Грамматика на Г. Доктора Василъ Беронъ издѣсе вѣчь отъ Печатницѣ-тѣ. Тя спорѣтъ съдержаніе то и вижда се че ще е полезна и нужна за оныѣ които ще се учѣтъ френскѣи языкъ. Она съдържѣ въ начало-то едно изложеніе за Българско-то Правописаніе, сѣтиѣ правила-та на произношеніе-то на френскѣи-тѣ букви—всичко това е като въведеніе изложено. — Подиръ кое-то забира вѣчь сѣмѣжѣ-тѣ Грамматикѣ която онѣ раздѣля на двѣ части:— 1) на Словопроизведеніе и 2) на Словоствѣненіе. — Въ изложеніе-то на Грамматическѣи-тѣ правила, всяко едно отъ тѣхъ се придружава съ тѣмъ и всяка една тема си има и преводъ-тѣ на рѣчи-тѣ; това е едно приѣтно и практическо упражненіе спорѣтъ кое-то много по хесно и по скоро се изучава единъ чуждъ языкъ. — За по голѣмо улесненіе прибавилъ съчинителъ-тъ на края-тѣ на Грамматика-та си пѣколко по обикновенны Френско—Българскы Разговоры. —

Спорѣтъ такова едно нарежданѣ на Грамматика-та си съчинителъ-тъ казва въ предисловіе-то и че ималъ предъ очи-тѣ си и онѣи, които лишени отъ учители и отъ средства да могѣтъ и безъ учитель да се учѣтъ стига само да иматъ ревность къмъ ученіе-то. —

Цѣна-та на тая Грамматика е 4 сванца който обаче купи 10 дава му се спорѣтъ обичай и 1 даръ; който же зѣмне изведнѣжъ 50 и отъ 50 на-горѣ смѣлява се цѣна-та на Грамматика-та и се продава по 3 сванца само. Тая Грамматика се нампра за проданъ: — Въ Търново въ Книгопродавницѣ-та на Пандели Х. Г. Кисимовъ и у самѣи съчинителъ, въ Свищовъ у Г. Г. Братѣи Кабакчиеви, въ Габрово у Г. Станчо Арнау-доглу, въ Пловдивъ у Г. Г. Братѣи Гешо-глу, въ Цариградъ у Г. Христо С. Арнау-дова и въ Русчукъ у Г. Димитріа Х. Н. Селведи.

Търново 8 7/врий 1859

Н. Г. К.

ИЗВЕСТИЕ

Тѣя дни ся даде на печать Службѣ-тѣ на Св. Кирилла и Методіа, написана отъ Г. Димитріа Василіева, и ще ся нампра за проданъ въ Пловдивъ у Книгопродавци-тѣ.

Цѣна-та и ще бѣде 1 Патофранга.

СЯКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

Съобщаватъ ни Слѣдоуше то:

„Вчера 18 Сентемврия ся престави на грѣцката боляница Г. Х. Христю, родолюбивъ Българинъ, роденъ въ Село Калюферъ. Когато смъртнѣи-тѣ му часъ приближаваше, той яви на приятели ти си кои то бѣха при него, чи желѣи мъртвото му тѣло да са опѣе отъ Български Священници и по Български языкъ.

„Дѣствително по желаніе на покойни-ятъ, народна та Българска Църква праща два священници. Т. преп. попъ Теодоръ

и попъ Иларіонъ, кои то като отидоха пелото, пѣха отъ една та страна Българскѣи. Отъ мирски грѣцѣ имаше никой на погребѣ; нѣ двата грѣцѣи попове отъ ядовитѣи си фанариотска злоба и Богопротивна гордостъ които хранѣтъ въ развращеніи си сѣрдѣа противъ Българѣи двама попове, думаме, направиха смущеніи свѣта та църква заради Българскѣи то. Наши ти священници като знаеха кои чѣтаніе и страхъ треба да назѣтъ въ то жилище, не дадохъ никакво вина на дяволско то сѣмѣпаніе на бѣси ти ски попове.

„Като изнесоха мъртвецъ тѣ изъ та, Български ти священници начнаха да тѣ по Български „свѣтѣи Боже“. Глѣди на грѣцѣи ти попове вѣзврѣ. „Сустъ сопа ойпѣаджакъ „изрѣваха тѣ. „Смѣи наждажѣтъ! отговориха Български ти священници. Това не отговаря на характеръ едно священно лице. То е срамѣота игрѣи помислѣте на кой чинъ подѣлѣжѣме. Тѣ въ бѣ отговоръ тѣ на Български ти священници. Грѣцѣи ти не ся засрашиха. А т. Г. Иларіонъ и Теодоръ, равнодушни на брѣщолеваніа опѣха мъртво то тѣло тѣ по Български,

— Комисіята за запѣлѣжаваніе на погорскити граници, която прикѣсѣ довети си за причина на послѣднитѣ кѣченіа на Италия, ще начне да работи ново.

— Императорското правителство че до нова заповѣдъ, нови черкеси не ся приѣматъ въ военна нѣто обществѣ служба.

— Пакеботѣтъ на Австрійскѣи Бомбѣ, доиде отъ триестъ въ четвъртъ вечеръ и донесе Монастирскѣи паша, частникъ на сѣзаклѣтіе-то отъ 5—17 сеп.

— П. вѣстникъ ся мѣчи да клевети нашити Ханрѣтъ-Хисарски Българѣи то чѣ истіятъ начинъ както Грѣцѣи чорбаджи Солунъ предприѣха да ги клеветѣтъ на пашата солунски.

Нѣ нека нашіятъ събрѣтъ ся у Францускѣи посланикъ ще знае да сѣвѣсната свобода при В. перта, съ тѣ дѣятелность съ каквато Францускѣи сулъ я упѣли при пашата солунски.

нашіятъ събрѣтъ зема нѣтрѣнѣи ти сношеніа които нашити Българѣи по-виха съ Пашата за гражданскити сношѣи които сѣкога сѣ имали съ законнѣи си модѣржецъ, Н. величество, султанѣтъ, сѣшеніа които не сѣ присагивали да иматъ отъ които нещѣтъ да ся отдѣлятъ.

Нѣ търпеніе, нашіи събрѣтъ и оныи то го каратъ да говори ще си останѣтъ клеветити си и сѣ срамѣтъ който ся припѣва сѣкога съ злото сѣрдѣе. Защото нашѣи законѣи самодѣжецъ, Султанѣтъ и до-литѣи му министри които до сега разумѣошеа което П. Вѣст. ся прави че не зумѣва, не ще пѣлѣзѣтъ отъ пѣтѣтъ ко-го си отвориха въ Хатти Хумаюпѣтъ, за благодарѣтъ нашіятъ събрѣтъ и да му не могнатъ въ телѣалѣка когото прави мѣла насѣи и грѣцѣи.

Лондра 11—23 Сеп.

Морнингъ Хералдъ казва че рѣшителнѣи трактатъ на мирѣтъ ще подпишѣи сѣлѣдъ малко въ Цюрихѣ. Трактатѣтъ ще има само подписити на Австрия, Франция и Австрія. Предварителнитѣ точки на Виллафранка ще ся пазѣтъ точно. Кѣкогѣо за сношеніа на Австрія съ Сардинія, псвѣденіе на Австрія ще ся води отъ предварителнитѣ точки на Виллафранка.

Парижъ 12—24 Сеп.

Споредъ една депеша, която е гна днесъ въ Парижъ, Архидукъ Максимилианъ ще ся назове управитѣ на Венеція, и ще има извѣспредни вѣсти. Истѣта депеша извѣствѣвала че динѣ конгрѣсъ ще ся събере въ Бреслау подѣ председѣтелството на Баварскѣи царъ.

Тур. лир.	...	...	...	...	Гр.	152
Англ. лир.	...	...	...	...	„	168
20-франгъ	...	...	...	...	„	134
Полъ	...	...	...	...	„	136
Минаѣ	...	...	...	...	„	79